Превод са српског

БОЛЕСТ БУДУЋНОСТИ
Исак Асимов (1920–1992), славни писац научне фаантастике (рођен у Русији, натурализовани Американац), у својим романима понудио је прилично ведро виђење будућности света. Књижевно „предсказивање" донекле му је омогућавало и образовање – био је доктор биохемије.
Шта је, дакле, предвидео Асимов (који би 2. јануара ове године навршио деведесет четврту) да ће се десити у овом веку? Између осталог, да ће број становника наше планете постати превелик, тако да ће бити створене својеврсне платформе за оне који ће се одселити. Али, једна тешка болест напашће свет и прилично га онеспособити. Та болест добро је позната. Зове се – досада!

ПРОДАТ ГРАД
Бафорд, један од најмањих градова на свету, месташце које има само једног јединог становника, недавно је продато за девет стотина хиљада долара. Место се налази на југоистоку Вајоминга. Занимљиво је да су Бафорд купили досељеници из Вијетнама. Шта осим тог једног становника има у Бафорду? Постоји бензинска пумпа, продавница, као и школа још из 1905. године. Наравно, она нема ниједног ђака. Ту су и планинска колиба, гаража, кућа са три собе и четири хектара земљишта. Већ поменути, једини становник Бафорда Дон Самонс, изјавио је да му је најзад лакнуло. Одлучио је да се одмах повуче са места председника општине! Бафорд је основан 1860. године.

Превод на српски

BYDLENÍ
Členové naši rodiny tráví dost času v kuchyni a to se mi líbí. Vždy jsem pokládala kuchyň za srdce celého domova. V mém dětství kuchyně znamenala zcela něco odlišného od kuchyni v dnešních panelákách, kde se často velmi malé kuchyně, nebo dokonce jen kuchyňské kouty, stávají stále více místem jen pro přípravu jídla. V minulosti to nebylo místo jen pro vaření, ale i pro mnoho jiných aktivit. V kuchyni se odehrávala velká část rodinného života. Maminka vařila, děti si tam hrály, školáci se tam učili a psali úkoly. Rodina se setkávala u stolu nejen při jídle, ale i při projednávání řady záležitostí, nebo jen tak při chvilce pohody a povídání.

Pan Radim Horak a jeho rodina se stěhujou. Teď jsou v rodině tři: pan Radim, jeho žena Kamila a jejich dcera Iva. Pan Radim pracuje jako inženyr, pani Kamila jako učitelka a mala Iva chodi do školky, protože ji je pět let. Brzo ale budou v rodině čtyři - pani Kamila bude mit dítě. Rodina bydlela v bytě 1+1 (to znamena jeden pokoj a jedna kuchyně) - kuchyně byla kuchyně a dětsky pokoj dohromady, pokoj byl ložnice a obyvak dohromady. Pro čtyři lidi je ale byt 1+1 přiliš maly. Dnes se rodina stěhuje do bytu 3+1 (to znamena tři pokoje a jedna kuchyň). Pani Kamila je v praci, Iva ve školce a pan Radim je s dělniky. Řika, co musi dělnici dělat.
V prvnim pokoji řika: „Tu skřiň dejte doleva vedle dveři. Křeslo dejte pod okno. Ten maly stůl dejte doprava vedle křesla. Květiny dejte na stůl. Koberec položte na podlahu. Manželskou postel dejte mezi křeslo a skřiň. Před postel dejte televizi."
V druhem pokoji řika: „Dřez dejte doprava pod okno a pračku dejte doleva pod okno. Mezi pračku a dřez dejte sporak. Doprava dejte skřiň. Doprostřed dejte stůl. Vedle pračky dejte ledničku. Před stůl dejte dvě židle a za stůl dejte taky dvě židle."

Састав
Мој омиљени уметник (књижевност, музика, филм, сликарство...)